בשני שלה ואחר כך ראתה אינה אוכלת ופטורה מלעשות פסח שני מ"ט לאו משום דמרצה ציץ אמרי לא משום דקסבר ר' יוסי מכאן ולהבא היא מטמאה *והתניא רבי יוסי אומר זב בעל שתי ראיות ששחטו וזרקו עליו בשביעי שלו ואחר כך ראה וכן שומרת יום כנגד יום ששחטו וזרקו עליה בשני שלה ואחר כך ראתה *הרי אלו מטמאין משכב ומושב למפרע *ופטורים מלעשות פסח שני אמרי מאי למפרע מדרבנן ואף רבי אושעיא סבר מטמא למפרע מדרבנן *דתניא רבי אושעיא אומר אבל זב שראה בשביעי שלו סותר את שלפניו וא"ל רבי יוחנן לא יסתור אלא יומו ממה נפשך אי קסבר למפרע הוא מטמא אפילו כולהו נסתור אי קסבר מכאן ולהבא הוא מטמא יומו נמי לא נסתור אלא אימא לא יסתור ולא יומו וא"ל רבי יוסי קאי כוותך והא רבי יוסי אומר מטמאין משכב ומושב למפרע אלא לאו שמע מינה מטמא למפרע מדרבנן ש"מ ולר' יוסי השתא דאמר מכאן ולהבא הוא מטמא [למת] בלבד למעוטי מאי נפשוט מינה דבכהן והותרה לו טומאת התהום אמרי לעולם בבעלים ובפסח *וקסבר *אין שוחטין וזורקין על טמאי שרץ ואיצטריך למעוטי אלא לרבי יוסי זבה גמורה היכי משכחת לה בשופעת אי בעית אימא כגון שראתה כל שני בין השמשות בעי רב יוסף כהן המרצה בתמיד הותרה לו טומאת התהום או לא אם תמצא לומר כהן המרצה בקרבנותיהן (של נזיר ועושה פסח) הותרה לו טומאת התהום כהן המרצה בתמיד מאי מי אמרינן כי גמירי טומאת התהום בפסח בתמיד לא גמירי או דילמא יליף תמיד מפסח אמר רבה ק"ו ומה במקום שלא הותרה לו טומאה ידועה הותרה לו טומאת התהום מקום שהותרה לו טומאה ידועה אינו

תטהר לערב: **איכא לאוכלא**. שהרי צריכה להיות עוד מחר שומרת יום כנגד יום: **ופטורה מלעשות פסח שני**. קס"ל כיון דבשעת שחיטה וזריקה ספק הוי מרלה ליה מטומאת התהום דזיבה ואע"ג דליגלאי מילתא למפרע שטמאה ולאי בטומאת התהום: **מכאן ולהבא היא מטמאה**. שומרת יום כנגד יום שספרה קלת היום וטבלה טהורה מטומאה של אתמול וכי הדר חזיא בו ביום מטמאה מכאן ולהבא ותהיה מחר שומרת יום כנגד יום הלכך בזריקה ושחיטה טהורה מעלייתא הואי ורבנן פליגי עליה ואמרי דכי חזיא ליגלאי מילתא למפרע דזיבה היא וחדא טומאה היא ובשעת שחיטה ספק הואי וחייבת בפסח שני ולקמיה פריך כיון דלרבי יוסי כל חד וחד טומאה באנפי נפשיה הוא היאך מלטרפים לזיבה לעשות זבה גדולה: **בעל שתי ראיות**. דאילו בעל ג' ראיות לא חזי למיכל לאורתא עד שיביא קרבנותיו בח' ובשמיני נמי לא מלי למינקט ומיתני ואח"כ ראה מטמא משכב ומושב למפרע דכיון דילא מזיבה ראשונה לשעה שהיא ראויה לקרבן הויא לה הך זיבה אחריתי ומושב ומשכב שמתאמול לאחר מבילה ועד הכא טהורה למפרע אפילו טבלה בז' אחרים: **משכבות ומושבות**. שלאחר טבילתו טמאין שהרי סתר מניינו והרי הוא כבתחלתו דכתיב (ויקרא טו) וספר לו שבעת ימים והרי אינן ומדקתני נמי בשומרת יום למפרע אלמא נמי למפרע מטמאה ואפ"ה פטר לה מפסח שני ש"מ טעמא משום דטומאת התהום הוי ומשכבות ומושבות רבותא נקט להו מפני שהן אב הטומאה לטמא אדם ובגדים זה זב חלוק משאר טמאין: **מדרבנן**. אבל מדאורייתא לא מטמאו אלא מכאן ולהבא לא הזב בז' ולא שומרת יום בשני דמקלת יום עולה להן לספירתן הילכך לגבי פסח טהורין מעליא הוו: **אבל סרוחה זוב כו'**. לא ידענו אהיכא קאי אבל: **סופר אם שלפניו**. כל ספורין שספר וגריך לספור ז' אחרים: **ואמ"ל רבי יוחנן לא יספור אלא יומו**. ויחזור ויספור יום א' והוינן אמילתיה דר' יוחנן מה נפשך אי למפרע מטמא דאין מקלת היום עולה לו ולא נגמרה ספירתו: **כולהו נמי נספור**. דכתיב וספר לו ז' ימים לטהרתו טהרה אחת לכולן שלא תהיה טומאה מפסקת ביניהן במס' נדה (דף לג:) ואם תמה לסירוגין כי הכא שיסתור יומו ויצטרכו למחר כמלאת הפסקה ביניהם: **ואם מכאן ולהבא טמאה**. שעלתה לו מקלת היום וגמרו ספורין שלו: **יומו נמי לא לספור**. אלא הרי הוא כראיה ראשונה של זיבה אחרת ואין בה אלא טומאת ערב ויטבול לערב ויטהר דקי"ל ראיה ראשונה של זב קרי בעלמא הוא במס' נדה (דף עב:): **אלא**. ה"ק ר' יוחנן לא יסתור ולא יומו כלומר אפילו יומו לפי שכבר עלתה לו מקלת היום כולו ושלמו ספורין שלו וילא מכלל זיבה: **ואמ"ל**. ר' אושעיא לרבי יוחנן: **ר' יוסי קאי כוותך**. דסמ"ל נמי מכאן ולהבא הוא טמאה מדפטר ליה לעיל מפסח שני אלמא קסבר ר' אושעיא למפרע דר' יוסי מדרבנן קאמר: **והא ר' יוסי כו'**. מסקנא דמילתיה הוא ולא משום קשיא מייתי לה: **שמע דאמר מכאן ולהבא טמאה**. ולא משכחת טומאת התהום בזיבה: **בלבד**. דקתני לעיל למעוטי מאי ע"כ למעוטי שרץ הוקמא ובכהן כדאמר לעיל דאילו בבעלים לא מהני שרץ דבטומאת התהום דמת מיהא הותרה לו: **אין שוחטין וזורקין על טמאי שרץ**. ואשמעינן דטומאת התהום עולה לה לספירתה ומכאן ולהבא טמאה הוי"ל כל יומא טומאה באנפי נפשה: **בשופעת**. כל שלשה רלופין דלא הוה לה מציינא כלל: **אי נמי בראשה שני בש"ש**. דכל תחלת הימים היו בטומאה דאין כאן ספירה כלל ובשני בין השמשות סגי דאיכא טומאת ג' ימים רלופין כגון בה"ש של ע"ש ים כאן סוף ערב שבת ותחלת שבת וכין השמשות של מחר שהוא סוף השבת ותחלת א' בשבת הרי ג' ימים רלופין ואין כאן תחלת יום טהור שיעלה לספירה ולפי הדברים למ"ד מקלת היום ככולו תחלת הלילה עולה לספירתה וא"ל עלות השחר מדאילטריך למנקט בין השמשות ולא נקט משכחת לה בשראה בלילות: **בתמיד**. כל השנה ואליבא דמאן דאמר טומאה דחויה היא בליבור קבעי רב יוסף הכי אי איצטריך להדר אכהן טהור משום טומאת התהום

מוכח לקמן סוף פרק האשה (דף לח:) דרבי יוסי סבר נשים בשני תוכה: **קסבר** רבי יוסי מכאן ולהבא היא מטמאה. פי' ואלן סבירא לן כרבנן דלמפרע מטמאה וא"ת כי ס"ד נמי דטעמא דרבי יוסי משום דסבר אין מרלה מאי פריך לימא דס"ל כרבנן וי"ל שלא רלה לעשות מחלוקת חדשה שלא מלינו תנאים חלוקים בכך אבל בלמפרע הוא מטמא מלינו תנאים בשילהי נדה (דף עב:) אמתני' דטבלה יום שלאחריו ושמשה: **אי** נמי כגון ראתה שני ימים בין השמשות. מדלא משני ברואה בלילות משמע דספירת לילה הויא ספירה וכן פי' בקונטרס וקשה לריב"א דתנן פ' שני דמגילה (דף כ:) וכן שומרת יום כנגד יום לא תטבול עד הגן החמה ומסיק בגמ' קמ"ל כיון דבעי שימור ביממא הוא וכן בשילהי נדה (דף עב:) אמר ושוין ברואה חוץ י"א יום וטבלה לערב ושמשה שמטמאים משכב ומושב וחייבין בקרבן משמע אפילו לא ראתה אח"כ ומשום דבלילה לא חשיב שימור וי"ל דולאי ספירת לילה לא הויא ספירה ומ"מ לא מצי לאוקמא ברואה בלילות משום דכיון דסבר רבי יוסי מקלת היום שספרה בשביעי הוי ככולו ה"ה אם פסקה בחלי היום שיעלה לה שימור סוף הגשאר לכך מוקי בשופעת שלא היה סוף היום בטהרה א"ל ברואה שני בין השמשות ולילא למימר שיעלה לה אמלע היום שימור דלא אמר מקלת היום ככולו אלא לו תחלתו לו סופו אבל אמלע לא וכן איתא בהדיא בגזיר בפ"ב (דף טו:) דקאמר ורבי יוסי זבה גמורה היכי משכחת לה כיון דחזאי פגעה דיומא לידך פגעה סליק לה שימור ומשני כגון דחזאי תלתא יומי ממוך לשקיעת החמה דלא הוה שהות ביום דסליק לה ממינא ותלתא יומי לאו דווקא דרלויה שלישית לא חיישינן שתהא ממוך לשקיעת החמה מאחר שכבר ראתה שני ימים ממוך לשקיעת החמה ובשלישי תרלה בחיזו שעה שתהיה בלילה ובלבד שתרלה קודם היום שלא יעלה לה שימור תחלת יום ג' וא"ת והא אמרינן בפרק בנות כותים (נדה דף לג:) דכותים יום שפוסקת סופרתו למנין שבעה הא רבי יוסי נמי סבר הכא סוף היום ככולו וי"ל דלא אמר סוף היום ככולו בתחלת חשבון אלא דוקא בסוף חשבוכי הכא כגון זב בשביעי לו שומרת יום כנגד יום שאין לה למות יותר וסוף חשבון מסוף חשבון אית לן למילף ולא מתחלת חשבון ואשכחן חילוק בין תחלת חשבון לסוף חשבון בפ"ק דר"ה (דף י:) דגדה עולה לה סוף היום בתחלתה ואין תחלת היום עולה לה בסופה אע"ג דהתם הוי איפכא מסברתא*:

**אמר** רבא ק"ו מה שהותרה לו טומאה ידועה אינו דין שהותרה לו טומאת התהום. וא"ת וניתא דיו מה טומאה ידועה לא הותרה אלא היכא דלא אפשר ה"ל טומאת התהום וי"ל דעדיפא פריך אפילו לר' מרפון דלית ליה דיו היכא דמיפרך ק"ו (נב"ק ד' כה.): לריש

מר ב מיי' פ"ו מהל' ק"פ הלכה ג:

סט ג מיי' פ"ג מהל' ממזרים כסרס הלכה ח:

## רבינו חננאל

בשני שלה ואחר כך ראתה הרי זו אינה אוכלת ופטורה מלעשות פסח שני ושני' קסבר רבי יוסי פוטרת היתה בשעת זריקה ונטמאה ומכאן ולהבא מטמא כלומר משעה שראת היא מטמא איני דר' יוסי סבר מכאן ולהבא מטמאה והתניא רבי יוסי אומר זב בעל שתי ראיות ששחטו וזרקו עליו בשביעי שלו וכן שומרת יום כנגד יום ששחטו וזרקו עליה בשני שלה ואחר כך ראתה מטמאין משכב ומושב למפרע ושנינן מאי מטמאין דקתני מדרבנן' ודייקי' מדתני' ר' אושעיא זב שראה זוב בשביעי שלו סותר את שלפניו דכל מת שנגעו באותן ששה ימים כולן מטמאין ורבי יוחנן אמר לא יסתור אלא יומו אע"פ שלא ראה היום כולו [מ"מ בחזקת מטמא] היא מן הבוקר כלו' כל מה שנגע היום כלו נטמא ואקשי' לר' יוחנן מאי דעתיך אי למפרע הוא מטמא יסתור הימים כולן אי מכאן ולהבא אפילו יומו לא יסתור ושני' כך אמר רבי יוחנן לא יסתור ולא יומו אלא משעה שראה ואמר לו רבי אושעיא רבי יוסי קאי כוותך ש"מ דרבי אושעיא סבר דהאי דטמא בזב בעל שתי ראיות ובשומרת יום כנגד יום למפרע מדרבנן דאי מדאורייתא' פוטר מעליא הוא מדאמרינן ליה לרבי יוחנן דאמר אינו סותר ולא יומו רבי יוסי קאי כוותך • והשתא דאוקימנא דר"י מכאן ולהבא היא מטמאה [למת בלבד] למעוטי מאי ופשוט מינה דבכהן הותרה לו טומאת התהום ודחי' לא לעולם בבעלים דפסח וקסבר אין שוחטין וזורקין על טמא שרץ ואיצטריך או בדרך רחוקה דשמעי' מיניה או בדרך רחוקה למעוטי מטמאת התהום ולר' יוסי לא משכחת לה זבה גמורה אלא בשופעת דם בלא הפסקה בין יום ליום אי נמי ברואה שני בין השמשות כיצד כגון שראתה ערב שבת בין השמשות מחזיקין ראייתה לשני ימים בערב שבת ובשבת ועוד ראתה בשבת בין השמשות מחזיקין ראייתה בין השמשות לשבת ליום ראשון הנה ראתה שלשה ימים זה אחר זה הרי זבה גמורה: **בעי** רב יוסף כהן המרצה בתמיד התורה לו טומאת

מיר טו:

יתכן להיות דאמר רב אושעיא אבל ד' לא מצינו רב ברייתא בהדיא אף על פי שכולו סידר ר' יוחנן סתם לא כרייתא בכולם וכן בגליון במיר טו:]

[נעיל פנ: ושיב]

רש"ל מ"ג

## גליון הש"ס

גמ' וקסבר לין שוחטין וזורקין • עיין לקמן לג ע"א תוס' ד"ה לא קשיא:

[עמ"ש תוספו' נדה לג: ד"ה סופרתו ועוד שם עא: ד"ה הרואה ותוס' מגילה כ: ד"ה ספירה ותוס' ר"ה י. ד"ה שנים ותוספות גזיר טז: ד"ה זבה]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com